

svarelse af spørgsmålet. Men jeg vil så prøve et tredje konkret forsøg på at fravriste ministeren et svar.

Hvis 100.000 af de ca. 500.000 almene boliger frasælges, så er der ikke 500.000 lejligheder, hvor kommunen kan anvise hver fjerde bolig, så er der kun 400.000, hvor kommunen kan anvise hver fjerde bolig. Det betyder, at kommunerne mister ca. 25.000 muligheder, lejligheder, som kan anvises. Jeg går ud fra, at ministeren er enig i, at sådan er de nøgne kendsgerninger. Jeg håber ikke, at ministeren vil bestride et sådant regnestykke, for det vil være den praktiske virkning. Så vil kommunerne altså mangle de lejligheder til at løse de boligsociale problemer. Det kan ministeren da bare bekræfte; sådan er det jo.

Det, der forbløffer mig, er, at ministeren i denne her debat viser en klar vilje til at benægte de mest elementære kendsgerninger. Men nu har jeg altså med det her spørgsmål givet ministeren en sidste chance for at komme med et egentligt svar.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det bliver lidt det samme svar. Der er som udgangspunkt ingen tomme boliger. Der bor nogen i boligerne. Der bor nogen i boligerne, og der er nogle af dem, der har sagt: Her er vi så glade for at bo. Selv om det måske endda er et boligsocialt belastet område, er vi alligevel glade for at bo her, og derfor vil vi gerne erhverve vores bolig. Vi vil gerne spare op i boligen, forbedre boligen, gøre mange ting, der gør vores liv bedre efter de kvaliteter, som vi selv lægger i det. De bor der altså, så den bolig var alligevel ikke til rådighed for nogen som helst.

Så er spørgsmålet: Hvad gør man så med andre, der mangler en bolig? Ja, man bygger nye boliger. Sådan må det nu engang være. Man bygger nye, fordi der bor nogen i de andre. Boliganvisning går jo ikke ud på at anvise boliger i lejligheder, hvor der i forvejen bor en familie. Der er alene tale om de familier, der ønsker at blive boende, hvor de bor. Det er lejere, der i forvejen bor i lejligheden, der får en mulighed for at erhverve den.

Man skal også lytte lidt til dem, der har gjort det, høre, hvordan det virker på de familier, der har fået lov, høre, hvad det betyder for deres dagligdag, og lade være med at være så bange for, at danskerne får en frihed, som danskerne ikke har i dag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 201

5) Til socialministeren af:

Jørn Pedersen (S):

»Hvordan vil regeringen realisere regeringsgrundlagets målsætning om, at »kommunernes monopol på ældrepleje skal væk og erstattes af et frit valg«, og betyder det, at alle kommunalbestyrelser ved lov skal tvinges til at udbyde hele eller dele af ældreplejen til private?«

Jørn Pedersen (S):

Det er med stor interesse, man kan læse i regeringsgrundlaget, at monopolet på ældreplejen skal væk fra kommunerne. Jeg må så gå ud fra, at regeringen har et lovforslag undervejs, og jeg må gå ud fra, at det er på socialministerens område.

Derfor vil jeg gerne spørge socialministeren, om vi kan få løftet sløret lidt nærmere for, hvad det er for nogle elementer, der går ind i sådan en tvangsmodel.

Socialministeren (Henriette Kjær):

Der er ingen tvivl om, at borgernes frie valg er et meget vigtigt element i regeringens politik, også når det gælder ældrepleje.

Det skal uden tvivl – det vil jeg gerne slå fast – være det offentliges ansvar at sikre, at den nødvendige hjælp er til stede, men det skal i langt højere grad være den ældre selv, der er med til at vælge, hvilken leverandør der skal levere denne hjælp.

Vi er ikke færdige med det endelige udkast til lovforslag endnu, men det bliver sådan, at kommunerne skal give private muligheder for at komme ind på markedet. I regeringen har vi en klar forventning om, at et friere leverandørvalg vil få en positiv effekt på ældresektoren.

Det er sådan, at tidligere erfaringer har vist, at øget valgfrihed også giver en større brugertilfredshed, og øget konkurrence giver så også en større klarhed over, hvad det faktisk er, man laver inden for det offentlige, og hvordan man har skruet sine tilbud sammen dér. Så det viser sig faktisk, at de offentlige tilbud har en tendens til at blive bedre, når man sætter et valgfrihedselement ind, og det synes vi i regeringen er en god ting.

Jeg kan oplyse, at jeg fremsætter forslag i februar måned om frit leverandørvalg på ældreområdet, og jeg glæder mig til at drøfte det med Folketingets partier.